

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 21

Phẩm 21: MƯỜI HỒI HƯƠNG CỦA BỒ-TÁT KIM CANG TRÀNG (Phần 8)

Do căn lành của tâm giải thoát không trói, không buộc này mà Bồ-tát đối với một nghiệp phân biệt biết được vô lượng những nghiệp đủ chủng loại duyên tạo. Một nghiệp như thế thì tất cả những nghiệp cũng như vậy mà tu tập trí địa của hành nghiệp Bồ-tát Phổ Hiền.

Do căn lành của tâm giải thoát không trói, không buộc mà Bồ-tát ở trong một pháp, phân biệt biết hết tất cả các pháp; ở trong các pháp cũng biết một pháp. Phân biệt các pháp mà chẳng sai trái chẳng chấp trước.

Do căn lành của tâm giải thoát không trói, không buộc này mà ở trong một lời nói, Bồ-tát phân biệt biết hết vô lượng tiếng nói giống như âm hưởng của tiếng vang. Trong một lời nói mà như thế thì tất cả ngữ ngôn cũng như vậy. Đối với tiếng nói đó không bị lệ thuộc, trụ ở hạnh Bồ-tát, trí tuệ thành tựu, chứng được tai thanh tịnh vô ngại của Bồ-tát Phổ Hiền.

Do căn lành của tâm giải thoát không trói, không buộc này mà ở trong mỗi một pháp, Bồ-tát đều có thể diễn nói các pháp nhiều chẳng thể nói chẳng thể nói; nuôi lớn căn lành chẳng thể nghĩ bàn; ứng thời nói pháp tất cả thời giải thoát; quyết định biết rõ các căn của chúng sinh để theo đối tượng ấy nghe âm thanh của Phật. Một diệu âm của Đức Phật làm vui vô lượng chúng sinh. Chỗ một Đức Như Lai, đại chúng Bồ-tát có đầy pháp giới. Bồ-tát biết rõ rớt ráo tất cả các hạnh, trụ ở đất Phổ Hiền, ở trong từng niệm từng niệm, đứng như lời nói mà vào pháp, nuôi lớn chẳng thể nói thâm diệu trí tuệ, đến tận kiếp vị lai; ở tất cả chỗ Phật trong tất cả thế giới đều có thể tu tập hạnh như hư không, dững mãnh như Phổ Hiền; tu tập đại trí tuệ, đầy đủ tất cả hạnh, an trụ đất Phổ Hiền.

Do căn lành của tâm giải thoát không trói, không buộc mà ở trong mỗi một căn, Bồ-tát đều biết rõ vô lượng các căn, chẳng thể tánh ý, chẳng nghĩ bàn cảnh giới, tu các căn của Phổ Hiền hạnh pháp môn.

Do căn lành của tâm giải thoát không trói, không buộc này mà Bồ-tát đủ hạnh Bồ-tát, sinh diệu trí chân thật, biết sắc vi tế, biết thân vi tế, biết cõi vi tế, biết kiếp vi tế, biết thế gian vi tế, biết phương vi tế, biết thời vi tế, biết số pháp vi tế, biết nghiệp vi tế, biết báo vi tế, biết thanh tịnh vi tế...

Tất cả sự vi tế như vậy... ở trong một niệm đều biết rõ hết. Thuận theo hạnh của Bồ-tát Phổ Hiền, thành tựu trí tuệ chân thật Phổ Hiền thì lìa khỏi tâm khủng bố, lìa khỏi tâm ngu si, lìa khỏi tâm tán, lìa khỏi tâm loạn; được tâm điều phục các căn, tâm duy nhất, tâm chính thọ, tâm giỏi phân biệt các pháp, tâm giỏi an trụ trí tuệ, tâm hành hạnh Phổ Hiền, thuận theo hồi hướng của Phổ Hiền Bồ-tát.

Do căn lành của tâm giải thoát không trói, không buộc này mà Bồ-tát biết cõi

chúng sinh vi tế, biết cái chết vi tế của chúng sinh, biết cái sống vi tế của chúng sinh, biết chỗ vi tế của chúng sinh, biết tánh vi tế của chúng sinh, biết chủng loại vi tế của chúng sinh, biết cõi vi tế của chúng sinh, biết hành vi tế của chúng sinh, biết thủ vi tế của chúng sinh, biết cảnh giới vi tế của chúng sinh..

Tất cả những vi tế như vậy, ở trong một niệm, Bồ-tát đều có thể biết hết, tu hạnh Phổ Hiền mà không lười mệt.

Do căn lành của tâm giải thoát không trói, không buộc này mà Bồ-tát phân biệt biết hết sự phát ý ban đầu của Bồ-tát như là: Tất cả các hạnh vi tế của Bồ-tát, Xứ vi tế của Bồ-tát, Tự tại vi tế của Bồ-tát. Du hành vô lượng cõi Phật vi tế của Bồ-tát, Ánh sáng pháp vi tế của Bồ-tát, Tịnh nhân vi tế của Bồ-tát, Bồ-tát đầy đủ thâm tâm vi tế, Bồ-tát đi đến với đại chúng Như Lai vi tế, các Đà-la-ni trí môn vi tế của Bồ-tát. Vô lượng, vô biên đất vô sở úy, tất cả các biện tài phương tiện diễn thuyết vi tế của Bồ-tát; vô lượng, vô biên tướng Tam-muội vi tế của Bồ-tát, Bồ-tát thấy tất cả Tam-muội của Phật vi tế; Bồ-tát trang nghiêm Tam-muội vi tế, Tam-muội trí tuệ vi tế của pháp giới Bồ-tát; trí tuệ Tam-muội tự tại vi tế của Bồ-tát, Tam-muội trí tuệ vi tế của Bồ-tát.

Bồ-tát thọ trì đến tận vị lai tế trí tuệ Tam-muội vi tế, trí tuệ thắng diệu của Bồ-tát, phân biệt tất cả Tam-muội vi tế của Bồ-tát. Vô lượng, vô biên tất cả Bồ-tát sinh ra Tam-muội, Bồ-tát phân biệt biết rõ vi tế, Bồ-tát sinh ra Tam-muội đi đến tất cả những chỗ của Như Lai vi tế, tu tập tất cả Tam-muội vô ngại thậm thâm, rốt ráo Nhất thiết chủng trí, được phương tiện địa, tất cả thông địa, phân biệt thật nghĩa địa. Trí ly si của Bồ-tát tu tập vô lượng những hạnh vi tế của Phổ Hiền.

Do căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát này mà ở trong một niệm, Bồ-tát biết hết tất cả trụ vi tế của Bồ-tát, biết hết địa vi tế của Bồ-tát, chủng loại hạnh vi tế của Bồ-tát. Bồ-tát sinh ra hồi hướng vi tế, Bồ-tát được tất cả những Phật tạng vi tế, Bồ-tát phân biệt trí tuệ vi tế, Bồ-tát đại nguyện thân lực tự tại vi tế, diễn thuyết Bồ-tát Tam-muội vi tế, Bồ-tát thần lực phương tiện vi tế, Bồ-tát ấn vi tế, Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ vi tế, Bồ-tát sinh Đâu-suất thiên vi tế, Bồ-tát xử Thiên cung vi tế, Bồ-tát nghiêm tịnh cõi Phật vi tế, Bồ-tát quan sát nhân trung vi tế, Bồ-tát phóng ánh sáng lớn vi tế, Bồ-tát liễu đạt gia pháp vi tế, Bồ-tát quyến thuộc pháp vi tế, Bồ-tát tất cả thế giới thọ sinh pháp vi tế, Bồ-tát một thân thọ hiện tất cả thân qua đời vi tế, Bồ-tát thâm nhập thai mẹ vi tế, Bồ-tát ở thai mẹ vi tế, Bồ-tát ở trong thai hiển hiện tự tại thần lực cho đại chúng khắp pháp giới vi tế, Bồ-tát tại mẫu thai hiển hiện tất cả tự tại của Phật vi tế, Bồ-tát với sinh pháp vi tế, Bồ-tát du hành bảy bước vô úy trí vi tế, Bồ-tát hiện tại vương cung phương tiện pháp vi tế, Bồ-tát xuất gia cầu đạo điều phục chư căn tu pháp vi tế, Bồ-tát ngồi dưới cây Bồ-đề nơi đạo tràng pháp vi tế, Bồ-tát thu phục ma thành Tối chánh giác pháp vi tế.

Như Lai ngồi yên nơi đạo tràng phóng quang minh vi tế, hiện khắp mười phương tất cả thế giới vi tế, hiển hiện vô lượng, vô biên tự tại thần lực của Như Lai vi tế, đại Bát-niết-bàn sư tử hống của Như Lai vi tế, Như Lai giáo hóa tất cả chúng sinh chưa từng có lỗi vi tế. Biết Bồ-đề tâm Kim cang của Như Lai vi tế, hiển hiện Như Lai trụ trì tất cả thế giới vi tế, ở tất cả thế giới đến tận kiếp vị lai thi hành Phật sự mà không ngưng nghỉ vi tế, rốt ráo thọ trì tất cả pháp giới vi tế, ngang bằng hư không giới tất cả thế giới vì hóa độ chúng sinh nên khắp nơi hiện thân Phật xuất hiện ở đời vi tế, tất cả thân Như Lai hiện vô lượng thân vi tế, quá khứ vị lai hiện tại tất cả chư Phật trí tuệ quyến thuộc vi tế...

Tất cả công đức như vậy, ta sẽ biết đầy đủ hết, rốt ráo được đến bờ kia, thanh tịnh

thị hiện cho tất cả chúng sinh. Ở trong mỗi niệm trí tuệ đầy khắp, được bất thoái chuyển, tu hạnh Bồ-tát, đầy đủ công đức hồi hướng của Bồ-tát Phổ Hiền, thọ trì tất cả sở hành của tất cả Như Lai và Bồ-tát. Chẳng rời khỏi các cửa trí tuệ của Bồ-tát, tất cả phương tiện đều thanh tịnh, có thể yên ổn cho tất cả chúng sinh; tu hạnh Bồ-tát, đầy đủ công đức các địa Bồ-tát, được cửa hồi hướng Kim Cang Tràng, sinh ra các công đức tạng của vô lượng thế giới, thường được sự hộ niệm của chư Phật, vào cửa pháp thâm tịnh của các Bồ-tát, diễn nói tất cả các pháp vi diệu, không điều gì sai trái, có thể xót thương hết tất cả chúng sinh. Ở trong mỗi niệm, rốt ráo rõ biết các địa vi công đức tạng nghĩ bàn được và chẳng nghĩ bàn được. Ở trong chẳng nghĩ bàn sinh ra nghĩ bàn, bày các pháp môn, lia đường ngôn ngữ, được địa vị trí tuệ. Tất cả Bồ-tát đều đồng đẳng hết, đến tận bến bờ vị lai, tu hạnh Bồ-tát chưa từng ngưng nghỉ, đủ hạnh Phổ Hiền, xa lìa tất cả vọng tưởng thế gian và đường ngữ ngôn, thọ trì đầy đủ đại nguyện tự tại, tu hạnh Bồ-tát chưa từng đoạn tuyệt.

Do căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát này mà Bồ-tát vào tất cả tánh chúng sinh trí vi tế, phân biệt tánh chúng sinh trí vi tế, diễn nói đầy đủ tánh chúng sinh trí vi tế, nhiệm trước tánh chúng sinh trí vi tế, tánh bất động của chúng sinh trí vi tế, tánh động của chúng sinh trí vi tế, vô lượng, vô biên đường đến tánh chúng sinh trí vi tế, chẳng thể nghĩ bàn chủng loại hạnh tánh chúng sinh trí vi tế, tánh chúng sinh vô lượng phiến não trí vi tế, tánh chúng sinh vô lượng thanh tịnh trí vi tế.

Tất cả cảnh giới tánh chúng sinh trí vi tế như vậy..., ở trong một niệm Bồ-tát đều biết rõ như thật, điều phục yên ổn tất cả chúng sinh, đúng như ứng nói pháp mà chẳng mất thời cơ. Bồ-tát thường chuyển pháp luân giáo hóa chúng sinh, nói các pháp môn, tu Bồ-tát đạo, trí tuệ đầy đủ, hóa thân không lường, làm yên ổn cho chúng sinh, đều khiến cho vui mừng. Mặt trời trí tuệ chiếu khắp, thâm nhập Bồ-đề, lòng được trí giác ngộ của Bồ-tát, an trụ cảnh giới trí của Bồ-tát, tu tập trí Đại thừa, rốt ráo hạnh Phổ Hiền.

Do căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát này mà Bồ-tát có thể phân biệt biết hết hư không giới trong pháp giới..., tất cả thế giới, trí vi tế, tiểu thế giới trí vi tế, trung thế giới trí vi tế, thế giới bất tịnh trí vi tế, thế giới thanh tịnh trí vi tế, thế giới vô tỷ trí vi tế, tạp thế giới trí vi tế, thế giới rộng trí vi tế, thế giới hẹp trí vi tế, thế giới vô ngại trang nghiêm trí vi tế. Tất cả thế giới chư Phật ra đời thị hiện tất cả trí vi tế, diễn nói tất cả thế giới trí vi tế, một thân tràn đầy tất cả thế giới trí vi tế, phóng ra ánh sáng không lường soi tất cả thế giới trí vi tế, tất cả chư Phật trong tất cả thế giới hiển hiện thần lực tự tại trí vi tế, chư Phật hiện tại trong tất cả thế giới được đại chúng vây quanh trí vi tế, tất cả pháp giới tạo tác một cõi Phật trí vi tế, tất cả thế giới như mộng trí vi tế, tất cả thế giới như chớp trí vi tế...

Tất cả thế giới trí vi tế như vậy..., Bồ-tát đều phân biệt biết, rốt ráo liễu đạt các hạnh Bồ-tát đều như huyễn cả, rốt ráo hạnh Phổ Hiền Bồ-tát với trí tự tại, được minh quán của Bồ-tát Phổ Hiền, hành tất cả hạnh Bồ-tát không có ngưng nghỉ, lia hết diên đảo, thấy tất cả Phật và tự tại của Phật, được thân vô ngại, trí vô sở y. Các pháp căn lành không bị nhiễm trước, hành động trong tâm đều không sở hữu, lia bỏ tướng kiên cố các phương, nghiêm tịnh tướng hành động Bồ-tát mà chưa từng thủ lấy tướng Nhất thiết trí, chẳng chấp trước trí tuệ trang nghiêm Tam-muội của chúng sinh, thuận theo tất cả pháp giới, ở tất cả thế giới tu hạnh Bồ-tát.

Do căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát này mà Bồ-tát thâm nhập vô lượng pháp giới trí vi tế, diễn nói tất cả pháp giới trí vi tế, rộng độ pháp giới trí vi tế,

phân biệt chẳng thể nghĩ bàn pháp giới trí vi tế, phân biệt tất cả pháp giới trí vi tế, ở trong một niệm tràn đầy tất cả pháp giới trí vi tế, bình đẳng quán tất cả pháp giới trí vi tế, cảnh giới tất cả pháp giới bằng trí vô sở hữu vi tế, quan sát tất cả pháp giới bằng trí vô ngại vi tế, giải tất cả pháp giới bằng trí bất sinh vi tế, thân ghi tất cả pháp giới bằng trí tự tại vi tế...

Tất cả pháp giới trí vi tế như vậy..., Bồ-tát đều rốt ráo hết, thành tựu hạnh Phổ Hiền, thọ trì trí tuệ, được pháp tự tại, khiến cho chúng sinh vui mừng. Chẳng bỏ nghĩa thân, chẳng thấy Pháp thân, sinh ra trí bình đẳng vô ngại, được hạnh vô ngại. Chẳng chấp trước các pháp, lia tất cả hữu, chân thật không nhiễm, thuận theo thế gian hành pháp ngôn ngữ, thường ưa tịch tĩnh chẳng bỏ thật nghĩa, trí tuệ thanh tịnh diệt trừ hư vọng, tất cả sở hữu đều chẳng phải kiên cố, giác ngộ không lường tất cả pháp giới. Tất cả thế gian bình đẳng chẳng hai, không chỗ y chỉ, được vào cửa hạnh Bồ-tát Phổ Hiền, rốt ráo thành tựu trí tuệ bình đẳng.

Do căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát này, Bồ-tát có thể phân biệt hết tất cả các kiếp trí vi tế. Vô lượng kiếp tức là một niệm với trí vi tế, một niệm tức là vô lượng kiếp với trí vi tế. A-tăng-kỳ kiếp tức là một kiếp với trí vi tế, một kiếp tức là a-tăng-kỳ kiếp với trí vi tế. Trường kiếp tức là đoản kiếp với trí vi tế, đoản kiếp tức là trường kiếp với trí vi tế. Vào kiếp có Phật, kiếp không Phật với trí vi tế; tính biết tất cả kiếp không còn với trí vi tế; nói tất cả kiếp, phi kiếp với trí vi tế; trong một niệm hiểu tất cả các kiếp quá khứ, vị lai, hiện tại không còn sót với trí vi tế...

Tất cả các kiếp như vậy..., trong một niệm dùng trí Như Lai, Bồ-tát biết được tâm vua của tất cả Bồ-tát hạnh viên mãn; biết được tâm hành đạo rốt ráo của Bồ-tát Phổ Hiền; biết được tất cả tâm lia hư vọng; biết được tâm chẳng thoái đại nguyện; biết được tâm thị hiện trong lưới vô lượng, vô biên thế giới, tất cả các Đức Như Lai tràn đầy khắp; biết được tâm nghe trì các căn lành của Phật, hạnh của Bồ-tát; biết được tâm, ban cho chúng sinh đại vô úy; biết được tâm trong tất cả kiếp thị hiện các Đức Phật ra đời; biết được tâm trong mỗi một thế giới, đến tận vị lai tế hành đạo Bồ-tát không ngưng nghỉ; biết được tâm trong tất cả thế giới thân nghiệp Như Lai sung mãn thân Bồ-tát.

Do căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát này mà Bồ-tát biết vô lượng thậm thâm pháp trí vi tế, thắng pháp trí vi tế, tạp pháp trí vi tế, trang nghiêm pháp trí vi tế, rộng nói tất cả pháp trí vi tế. Tất cả pháp tức là một pháp trí vi tế, phi pháp vào tất cả pháp cũng chẳng trái pháp trí vi tế, vào tất cả Phật pháp phương tiện không còn vị trí vi tế...

Tất cả các pháp vi tế như vậy, Bồ-tát dùng trí vô ngại đều có thể rõ biết cả, được tâm tất cả hạnh đồng một hạnh, được tâm rốt ráo vô lượng, vô biên vô ngại. Bồ-tát dùng Nhất thiết trí sung mãn các căn, tất cả Phật trí, chính niệm phương tiện đều hiện tiền hết. Thành tựu công đức rộng lớn của chư Phật tràn đầy thế giới, vào khắp tất cả thân Như Lai, thị hiện tất cả thân nghiệp Bồ-tát, phát ra âm thanh vi diệu khắp cùng thế giới, tất cả chỗ Phật. Bồ-tát được sức uy thần ý nghiệp trí tuệ, sinh ra vô lượng phân biệt phương tiện Nhất thiết chủng trí, tu hạnh Phổ Hiền, được trí chẳng thoái chuyển.

Do căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát này mà Bồ-tát sinh ra tất cả cõi Phật vô dư trí vi tế; sinh ra tất cả thông trí tuệ của chúng sinh vô dư trí vi tế; sinh ra nghiệp báo các pháp vô dư trí vi tế; sinh tâm tất cả chúng sinh vô dư trí vi tế; sinh ra tùy thời thuyết pháp vô dư trí vi tế; sinh ra phân biệt tất cả pháp giới vô dư trí vi tế; sinh ra hư không giới ngang bằng ba đời trí tuệ vô dư trí vi tế; sinh ra tất cả ngữ ngôn đạo

pháp vô dư trí vi tế; sinh ra các pháp của tất cả thế giới vô dư trí vi tế, sinh ra pháp lia thế gian hành vô dư trí vi tế... Tất cả sinh ra trí vi tế như vậy, tất cả đạo Như Lai, tất cả đạo Bồ-tát, tất cả đạo chúng sinh sinh ra trí vi tế. Tu hạnh Bồ-tát, an trụ hạnh Phổ Hiền, theo nghĩa theo vị đều biết đúng như thật, như mộng, như chớp, như huyễn, như tiếng vang, như hóa, tịch diệt. Tất cả pháp giới không có chân thật, không chỗ nhiễm trước, sinh ra trí tuệ bình đẳng của các Đức Phật đều rốt ráo; tu hạnh Phổ Hiền, sinh ra trí vi tế.

Đại Bồ-tát như dùng căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát này đều hồi hướng hết, chẳng chấp thủ thế gian và pháp thế gian; chẳng chấp thủ Bồ-đề và Bồ-tát; chẳng chấp thủ hạnh Bồ-tát và đường ra sinh tử; chẳng chấp thủ tất cả Phật và Phật pháp; chẳng chấp thủ chúng sinh điều phục và chúng sinh chẳng điều phục, chẳng chấp căn lành và hồi hướng; chẳng chấp thủ tự mình và người khác; chẳng chấp thủ vật thí và người nhận; chẳng chấp thủ hạnh Bồ-tát và Bồ-đề; chẳng chấp thủ pháp và người hiểu pháp.

Đại Bồ-tát hồi hướng căn lành của tâm không trói, không buộc giải thoát như vậy thì thân không trói, không buộc giải thoát, miệng không trói, không buộc giải thoát, nghiệp không trói, không buộc giải thoát, báo không trói, không buộc giải thoát, thế gian không trói, không buộc giải thoát, cõi Phật không trói, không buộc giải thoát, chúng sinh không trói, không buộc giải thoát, pháp không trói, không buộc giải thoát, trí không trói, không buộc giải thoát.

Đại Bồ-tát hồi hướng như vậy thì cùng với chư Phật, tất cả Bồ-tát ba đời hồi hướng đồng đẳng; thành tựu hồi hướng an trụ với các Đức Phật và tất cả Bồ-tát ba đời.

Ở nơi các Đức Phật, tất cả Bồ-tát hồi hướng được sự không thoái chuyển, thuận theo lời dạy của tất cả Đức Phật quá khứ, đầy đủ lời dạy của tất cả Phật vị lai, được lời dạy bảo của tất cả Phật hiện tại. Đầy đủ chánh pháp bình đẳng của chư Phật quá khứ; thành tựu chánh pháp bình đẳng của chư Phật vị lai; hướng về tất cả chư Phật quá khứ, cùng trụ ở cảnh giới tất cả chư Phật vị lai, cùng ngang bằng với tất cả chư Phật hiện tại; cùng căn lành với chư Phật ba đời, cùng với chư Phật ba đời cùng một cảnh giới, chẳng trái với chư Phật ba đời.

Này Phật tử! Đó là pháp hồi hướng thứ chín, căn lành giải thoát không trói, không buộc của Đại Bồ-tát.

Đại Bồ-tát an trụ ở căn lành này thì tất cả căn lành hồi hướng, tất cả núi Kim cang chẳng thể hoại được, thù thắng đệ nhất đối với tất cả chúng sinh. Tất cả chúng ma chẳng thể phá hoại được, có thể tiêu diệt hết tà nghiệp của chúng ma. Hiện khắp tất cả thế giới, hành Bồ-tát hạnh, dùng phương tiện khéo rộng vì chúng sinh nói các Phật pháp, lia bỏ ngu si, thuận theo tất cả trí tuệ Phật pháp.

Đại Bồ-tát theo chỗ sinh sống, đi, đứng, ngồi, nằm..., tất cả thường được quyền thuộc chẳng hoại, được niệm thanh tịnh, có thể nghe trì hết tất cả các pháp của Như Lai ba đời, đến tận kiếp vị lai tế hành Bồ-tát hạnh chưa từng ngưng nghỉ mà không nhiễm trước, được hạnh Phổ Hiền, các nguyện thỏa mãn, được Nhất thiết trí, thi hành Phật sự đều được vô lượng tự tại của các Đức Phật và Bồ-tát.

Lúc bấy giờ, Bồ-tát Kim Cang Tràng nhờ vào thần lực của Đức Phật, quan sát khắp mười phương, dùng kệ khen rằng:

*Bồ-tát chưa từng có khinh mạn
Đấng Vô Tỷ tất cả các phương
Theo nghiệp vốn đã tu công đức*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cũng chẳng sinh khinh mạn trong lòng
Đã tu tất cả các công đức
Chẳng vì bản thân, vì người khác
Dùng tâm giải thoát không trói buộc
Hồi hướng lợi ích khắp chúng sinh
Nguyện lìa tất cả sự tự cao
Cũng lại bỏ kiêu mạn trong lòng
Đối với Tối Thắng khởi thân nghiệp
Khuyến thỉnh nói pháp bằng nhiều cách
Đã làm vô lượng các công đức
Lợi ích tất cả loài chúng sinh
An trụ tâm giải thoát không trói
Hồi hướng tất cả các Thế Tôn
Thế gian vô lượng loại quần sinh
Các kỹ thuật, phương tiện vô số
Việc thắng diệu thậm thâm vi tế
Đều phân biệt, biết rõ tất cả
Các loại thân có ở thế gian
Đều do nghiệp thân tạo ra cả
Giác ngộ vô lượng nghiệp sinh tử
Chứng được môn trí tuệ không thoái
Mười phương tất cả vô lượng cõi
Thế giới vi tế, đẹp, hay cúi
Bồ-tát thâm nhập cửa trí tuệ
Biết rõ trong từng lỗ chân lông
Tâm vô lượng tất cả chúng sinh
Người sáng biết rõ chỉ một tâm
Bồ-tát giác ngộ cửa trí tuệ
Chẳng bỏ, thêm lớn các nghiệp lành
Tất cả chúng sinh, đủ loại căn
Thượng trung hạ phẩm đều chẳng đồng
Có các công đức rất thậm thâm
Bồ-tát theo tánh biết rõ thông
Tất cả chúng sinh đủ thứ nghiệp
Tướng phẩm sai biệt thượng, hạ, trung
Bồ-tát vào sâu Như Lai lực
Đều phân biệt đầy đủ biết rõ
Chẳng thể nghĩ bàn kiếp không lường
Đều hay rõ biết là một niệm
Các nghiệp hoạt động khắp mười phương
Bồ-tát giác ngộ thanh tịnh biết
Đều biết thông khắp cả ba đời
Phân biệt tướng ấy đều chẳng đồng
Mà cũng chẳng trái tướng bình đẳng
Tức là hạnh Bồ-tát lìa si

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả chúng sinh, nghiệp không lường
Ái, mạng, các kết lại chẳng đồng
Biệt tướng Bồ-tát phân biệt biết
Quán vô tướng cũng chẳng buông bỏ
Các Như Lai mười phương thế giới
Thị hiện đầy đủ đại tự tại
Khó thấy, khó được, khó nghĩ bàn
Bồ-tát đều hay phân biệt hết
Đại Đạo Sư Đâu-suất-đà thiên
Nhân Sư Tử tối thắng vô tỷ
Công đức rất sâu rộng sạch trong
Thấy tánh ấy tất cả như thật
Ở thai mẹ, thị hiện giáng trần
Vô lượng tự tại đại thần biến
Thành Phật, Niết-bàn, Chuyển pháp luân
Tất cả thế gian không thể chuyển
Sư tử trong người khi mới sinh
Tất cả các thắng đều phụng kính
Vua trời, Đế Thích, Phạm Thiên vương
Những người có trí đều hầu kính
Mười phương tất cả không có còn
Vô lượng, vô số các thế giới
Không đầu, không cuối, không trung gian
Thị hiện vô lượng sức tự tại
Đạo Sư loài người đã dẫn sinh
Hướng đều các phương đi bảy bước
Quan sát tất cả loài chúng sinh
Pháp môn vô ngại giác tất cả
Thấy chúng sinh đắm chìm năm dục
Bậc Nhân Sư Tử hiện mỉm cười
Chúng sinh mù tối bị ngu si
Ta sẽ độ thoát khổ ba cõi
Đại Sư Tử rống lên diệu âm
Ta là Đấng Thế Gian bậc nhất
Hiện hiện đèn trí tuệ sáng ngời
Mãi diệt tối ngu si sinh tử
Sư Tử loài người xuất thế gian
Phóng ánh sáng lớn không có lượng
Phá tan tất cả các đường ác
Diệt rốt ráo chúng khổ không lường
Hoặc lúc thị hiện ở cung điện
Hoặc hiện bỏ nhà đi học đạo
Sư Tử trong người hiện tự tại
Lợi ích cho tất cả chúng sinh
Bồ-tát lúc mới ngồi đạo tràng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Những đại địa, sáu thứ chấn động
Phóng khắp ánh sáng lớn không lường
Soi khắp chúng sinh ở năm đường
Chấn động tất cả cung điện ma
Khai phát tâm chúng sinh mười phương
Ai từng kết duyên với Bồ-tát
Đều giác ngộ hết nghĩa chân thật
Vô lượng thừa trong một sợi lông
Mười phương tất cả các cõi Phật
Đường chúng sinh, thừa không có lường
Xuất hiện Tối thắng đại thần biến
Phương tiện như vậy tùy thuận giác
Diễn nói đúng pháp như Phật dạy
Cả những điều Như Lai chẳng nói
Cũng giải rõ phân biệt biết thông
Diệt trừ tất cả mọi ma oán
Che khắp tất cả ba ngàn cõi
Vào sâu tất cả cửa vô ngại
Phá tan tất cả các cõi ma
Như Lai hoặc tại các cõi Phật
Hoặc thị hiện ở những Thiên cung
Hoặc lại hiện thân điện Phạm cung
Bồ-tát đều thấy không ngại ngần
Chuyển bánh xe pháp diệu thanh tịnh
Pháp thân Như Lai không biên giới
Ở hết ba đời tất cả kiếp
Tối thắng diễn nói không tận cùng
Tòa Sư tử vô thượng chư Phật
Đều có khắp hết cõi mười phương
Trang nghiêm bằng đủ loại diệu tướng
Phật ngồi tòa ấy khó nghĩ bàn.
Phật tử chân chánh đều vây quanh
Tràn đầy pháp giới không có thiếu
Nói hạnh Bồ-tát không bờ cõi
Đạo giải thoát thuận theo Thế Tôn
Người trí hay dùng một phương tiện
Gồm các Phật pháp không còn thiếu.
Đủ thứ pháp trang nghiêm tối thắng
Ở hết thủy pháp giới đầy tràn
Diệu tự tại vô lượng vô thượng
Thị hiện tất cả các loại thân
Hoặc hiện thân chúng sinh các nẻo
Hoặc hiện chúng thể nữ vây quanh
Thị hiện hạnh xuất gia học đạo
Muốn khiến chúng sinh lợi các căn

Cho đến thị hiện Bát-niết-bàn
Phân bố xá-lợi, tháp dựng lên
Đủ thứ hạnh không lường như vậy
Phật diễn nói chỗ trụ Thế Tôn
Tất cả các công đức Như Lai
Biết cùng rớt ráo đến bờ kia
Đủ thứ hạnh không lường như vậy
Ở tất cả các kiếp không ngừng nghỉ
Cũng chưa từng sinh lòng lo lắng
Bồ-tát đều khéo hồi hướng luôn
Tất cả sức tự tại của Phật
Và các công đức Phật không lường
Bồ-tát thuận theo đều biết rõ
Thuyết giảng vì tất cả chúng sinh
Tất cả các Pháp vương như vậy
Tùy thời các cảnh giới không lường
Ở trong một niệm đều giác ngộ
Mà hạnh Bồ-tát chẳng bỏ quên
Tất cả pháp thậm thâm tối thắng
Và đường chánh pháp cõi Thế Tôn
Thuận theo giác ngộ hạnh thù thắng
Đến bờ kia, hồi hướng tận cùng
Có số, không số tất cả kiếp
Trong một niệm, Bồ-tát hiểu rõ
Tu tập đầy đủ hạnh Bồ-tát
Với thắng đạo đó chẳng thoái chuyển
Mười phương không lường tất cả cõi
Hoặc dơ bẩn hoặc đẹp, sạch trong
Và tất cả Như Lai ở đó
Bồ-tát đều phân biệt biết rõ
Ở trong một niệm đều sáng tỏ
Vô lượng kiếp chẳng thể nghĩ bàn
Rõ biết kiếp ba đời như vậy
Rớt ráo hạnh đầy đủ an trụ
Tâm sở hành vào sâu liễu đạt
Tất cả pháp, phương tiện khéo hành
Tất cả cõi Phật, hạnh Bồ-tát
Đều hay phân biệt biết rõ ràng
Sinh ra trí tuệ không có lượng
Sinh ra các pháp và chúng sinh
Sinh ra sức Bồ-đề tự tại
Tất cả đều không có bờ biên
Vào sâu tất cả không còn nữa
Tất cả diệu pháp phân biệt rành
Phân biệt biết hết tướng dị đồng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tu hạnh Bồ-tát đủ, mệnh mạng
Mười phương tất cả các cõi Phật
Đó có vô số chúng không lường
Từng người ở đó khác tâm tánh
Bồ-tát đều phân biệt biết rành
Tất cả các Như Lai quá khứ
Vị lai, hiện tại Thầy dẫn đường
Nếu hay biết hồi hướng như vậy
Thì ngang bằng cùng Phật ba đời
Nếu hay biết hồi hướng như vậy
Thì cùng Thắng công đức ngang bằng
Thì cùng Tối thắng bằng trí tuệ
Thì hạnh ngang bằng với Tối thắng
Tất cả thế gian không thể hoại
Các sở học thì đều thành đạt
Thuận theo tất cả các Tối thắng
Có thể quan sát khắp thế gian
Sở hạnh Bồ-tát chẳng thể lường
Công đức đều đầy đủ không lường
Hạnh Như Lai an trụ kiên cố
Sức tự tại phân biệt đầy đủ.*

Này Phật tử! Pháp hồi hướng khắp vô lượng pháp giới thứ mười của Đại Bồ-tát là gì?

Này Phật tử! Đại Bồ-tát này có dải lụa ly cấu buộc ở đỉnh, được thọ ký là Pháp sư, có thể bố thí Pháp rộng rãi, thành đại Từ bi, an lập chúng sinh ở tâm Bồ-đề, lợi ích chúng sinh chưa từng ngưng nghỉ. Bồ-tát dùng căn Bồ-đề nuôi lớn căn lành. Vì tất cả chúng sinh mà làm Điều Ngự Sư, bày cho chúng sinh đạo Nhất thiết trí; vì tất cả chúng sinh làm mặt trời Pháp tạng, ánh sáng tịnh căn lành soi khắp tất cả. Tâm bình đẳng quan sát khắp tất cả chúng sinh, muốn khiến cho chúng sinh thường hành căn lành chưa từng ngưng nghỉ, thêm lớn trí tuệ thanh tịnh vi diệu, chẳng bỏ tất cả căn lành đạo nghiệp. Vì tất cả chúng sinh làm Thầy dẫn đường đại trí tuệ, thu nhật báu, mở bày tất cả chính đạo yên ổn, lấy tất cả chúng sinh làm đầu các pháp tu hành, khiến cho tất cả chúng sinh được Thiện tri thức chân chính chẳng thể hoại, nuôi lớn căn lành.

Đại Bồ-tát hành pháp thí... tất cả pháp lành giữ lấy tâm Nhất thiết trí, rất ráo chánh lực, đến với bờ kia, tu hành kiên cố khó hoại tâm Bồ-đề, thường ưa đại nguyện, tu tập Bồ-đề, nương theo Thiện tri thức, lìa khỏi lòng dối trá, chuyên cầu Bồ-đề, phân biệt không lường tất cả cảnh giới môn. Đại Bồ-tát đối với căn lành hồi hướng rộng lớn đó mà không hạn ngại..., cho đến một câu một vị của lời thuyết pháp của đức Phật, hoặc nghe, hoặc trì, hoặc nói.

Dùng căn lành này hồi hướng như vậy, Bồ-tát một lòng chánh niệm các Bồ-tát ba đời trong thế giới của vô lượng hư không giới..., hành Bồ-tát hạnh, dùng căn lành này hồi hướng thì khiến cho tất cả các Đức Phật thường thủ hộ niệm; ở một thế giới đến tận kiếp vị lai vì một chúng sinh tu hạnh Bồ-tát. Như Lai vì một chúng sinh tu hạnh Bồ-tát thì vì tất cả chúng sinh cũng như vậy. Vì tất cả chúng sinh dùng đại trang nghiêm để tự trang nghiêm, Bồ-tát chẳng sinh ý tưởng lìa khỏi Thiện tri thức Phật. Bồ-tát được tư

tưởng đó nên thường thấy tất cả các Đức Phật hiện tại, cho đến sau này chưa từng xa lìa một đức Phật. Những phạm hạnh đáng khen ngợi của các Đức Phật, Bồ-tát đều đầy đủ hết.

Tu hành phạm hạnh chẳng khuyết, phạm hạnh đầy đủ chẳng phá, phạm hạnh chẳng trước, phạm hạnh vô cấu, phạm hạnh bất thoái, phạm hạnh chẳng hoại, phạm hạnh được chư Phật tán thán, phạm hạnh vô y, phạm hạnh vô sở hữu, phạm hạnh lìa điên đảo thanh tịnh thuận theo ba đời chư Phật và Bồ-tát, phạm hạnh vô ngại vi tế vô thủ, phạm hạnh vô tránh, phạm hạnh vô trạch, phạm hạnh an trụ, phạm hạnh vô tỷ, phạm hạnh bất động, phạm hạnh bất loạn, phạm hạnh vô nhuế...

Như phạm hạnh tất cả đã hành hôm nay tất cả chúng sinh đều an trụ hết ở những phạm hạnh này: Tu tập phạm hạnh đầy đủ, phạm hạnh thanh tịnh, phạm hạnh ly cấu, phạm hạnh minh chiếu, phạm hạnh ly trần, phạm hạnh ly uế, phạm hạnh ly nhiệt, phạm hạnh ly triển, phạm hạnh ly nhất thiết nghi, phạm hạnh ly nhất thiết não hại... được đến bờ bên kia.

Vì sao vậy? Vì Bồ-tát nếu tự chẳng tu phạm hạnh mà khiến người khác tu phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát tự thoái lui phạm hạnh mà khiến cho người khác đầy đủ phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát tự phá phạm hạnh mà khiến cho người khác an lập phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát tự lìa phạm hạnh mà khiến cho người khác lập đạo phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát tự diệt phạm hạnh mà khiến cho người khác tu tập phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát chẳng ưa phạm hạnh mà khiến cho người khác ưa tu phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát chẳng trụ phạm hạnh mà khiến cho người khác an trụ phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát chẳng rớt ráo phạm hạnh mà khiến cho người khác rớt ráo phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát tự xả phạm hạnh mà khiến cho người khác chẳng xả an trụ phạm hạnh thì không có điều đó.

Bồ-tát hoại tan phạm hạnh mà khiến cho người khác giữ lấy phạm hạnh thì không có điều đó.

Vì sao vậy? Vì Đại Bồ-tát đúng như lời nói tu hành, xa lìa điên đảo, lại có thể thuyết giảng rộng rãi pháp lìa điên đảo. Lời nói thật, hành động thật, Bồ-tát tu tập nghiệp thân, miệng, ý thanh tịnh, lìa các nhiễm ô, hành không chỗ ngại, diệt tất cả chướng.

Đại Bồ-tát lòng tự ngay thẳng khiến lòng người khác ngay thẳng. Bồ-tát tu tập nhẫn nhục, dùng các căn lành điều phục tâm ấy. Bồ-tát tự lìa si hối, khiến cho người khác lìa si hối.

Bồ-tát tự được lòng tin hoan hỷ, khiến cho người khác được lòng tin chẳng hoại. Bồ-tát tự hành kiên pháp, khiến cho người khác hành kiên pháp.

Đại Bồ-tát hồi hướng căn lành như vậy.

Lại nữa, Đại Bồ-tát dùng pháp thí các căn lành môn như vậy hồi hướng, thì do căn

lành này khiến cho tất cả chúng sinh đều được pháp môn vô tận của các Đức Phật, phân biệt giải nói các pháp môn của Phật; tiêu diệt tất cả tà luận ngoại, đạo khiến cho cạn lời đuoối lý.

Bồ-tát được hết pháp hải đã nói của chư Phật ba đời. Ở mỗi một pháp sinh, mỗi một pháp phương tiện, mỗi một pháp ngôn ngữ, mỗi một pháp thi thiết, mỗi một pháp giáo, mỗi một pháp nói, mỗi một pháp môn, mỗi một pháp nhập, mỗi một pháp quyết định, mỗi một pháp trụ..., đều được vô lượng, vô biên Pháp tạng vô tận. Được pháp vô úy, thâm nhập vào bốn Biện tài, rộng vì chúng sinh nói pháp vi diệu đến tận vị lai tế mà không cùng tận. Thành tựu tâm chánh trực, lìa khỏi các điên đảo, phát sinh đạo vô ngại; lời nói không lầm lỗi, chúng sinh nghe pháp đều hoan hỷ cả.

Bồ-tát hiểu rõ tất cả tiếng nói của chúng sinh, được tất cả pháp minh không thoái chuyển. Tất cả chúng sinh hoan hỷ không lường, đều được an trụ ở Nhất thiết chủng trí, đầy đủ pháp biện minh tịnh ly si, nghe trì các pháp, có thể phân biệt hết tất cả thế giới, được vô lượng thân ngang bằng pháp giới. Ở trong một niệm có thể có khắp hết tất cả pháp giới. Âm thanh vi diệu đầy khắp vô lượng, vô biên pháp giới. Thị hiện quyền thuộc tràn đầy pháp giới. Tu tịnh nghiệp của Bồ-tát ngang bằng pháp giới. Được vô lượng sở trụ của Bồ-tát ngang bằng pháp giới. Được vô lượng pháp quyền định ngang bằng pháp giới. Hoặc rốt ráo vô lượng những pháp ngang bằng pháp giới. Trụ vô lượng hạnh của Bồ-tát ngang bằng pháp giới. Hồi hướng vô lượng pháp bên trong của Bồ-tát ngang bằng pháp giới.

Đại Bồ-tát hồi hướng căn lành như vậy, khiến cho tất cả chúng sinh đầy đủ Nhất thiết trí, an trụ Nhất thiết trí.

Lại nữa, Đại Bồ-tát hồi hướng căn lành như vậy thì thấy vô lượng tất cả các Đức Phật ngang bằng pháp giới; điều phục vô lượng chúng sinh ngang bằng pháp giới; nghiêm tịnh vô lượng cõi Phật ngang bằng pháp giới; được vô lượng sở úy ngang bằng pháp giới; được vô lượng biện thâm diệu ngang bằng pháp giới; được vô lượng Đà-la Niết-bàn của tất cả Bồ-tát ngang bằng pháp giới; được vô lượng chẳng thể nghĩ bàn Bồ-tát trụ ngang bằng pháp giới; đầy đủ vô lượng công đức tạng ngang bằng pháp giới, đầy đủ vô lượng căn lành thật nghĩa ngang bằng pháp giới.

Đại Bồ-tát lại có ý niệm: “Do căn lành này mà khiến cho tất cả chúng sinh được hết những pháp đó, đầy đủ thành tựu viên mãn như tất cả không khác. Tất cả hạnh ngang bằng, công đức ngang bằng, trí tuệ ngang bằng, lực ngang bằng, vô úy ngang bằng, tự tại ngang bằng, chánh giác ngang bằng, thuyết pháp ngang bằng.”

Đại Bồ-tát hồi hướng căn lành như vậy.

Lại nữa, Đại Bồ-tát hồi hướng căn lành như vậy thì như pháp giới không lường, sinh ra trí tuệ cũng như vậy. Như pháp giới không lường thấy được, chư Phật cũng như vậy. Như pháp giới không lường, đi đến chỗ Đức Phật cũng như vậy. Như pháp giới không lường, sở hạnh của Bồ-tát cũng như vậy. Như pháp giới chẳng thể đoan, Nhất thiết trí cũng như vậy. Như pháp giới bằng một, được Nhất thiết trí cũng như vậy. Như pháp giới tự nhiên thanh tịnh, khiến tất cả chúng sinh thanh tịnh cũng như vậy. Như pháp giới thuận theo đến hết tất cả, khiến cho tất cả chúng sinh hành theo hạnh Bồ-tát Phổ Hiền cũng như vậy. Như pháp giới trang nghiêm tất cả chúng sinh, khiến cho tất cả chúng sinh được Bồ-tát Phổ Hiền trang nghiêm cũng như vậy. Như pháp giới chẳng thể hoại, khiến cho tất cả chúng sinh được căn lành chẳng hoại như vậy.

Lại nữa, Đại Bồ-tát dùng căn lành này hồi hướng như vậy thì khiến cho chư Phật

và Bồ-tát đều hoan hỷ; khiến cho tất cả căn lành đi đến Nhất thiết chủng trí, đến tất cả đạo; khiến cho tất cả chúng sinh thường thấy các Đức Phật.

Lại nữa, Đại Bồ-tát dùng căn lành này hồi hướng như vậy thì thấy tất cả Đức Phật, có thể làm Phật sự nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, chẳng đối với Phật sự sinh lòng chấp trước nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, đều khiến cho chúng sinh được thanh tịnh khắp nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, đều có thể biết rõ nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, đều không chấp trước nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, đều có thể phân biệt pháp vô ngại nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, đủ hạnh Phổ Hiền nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, chưa từng thất thời nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, sinh ra các lực Bồ-tát không lường nên hồi hướng; thấy tất cả Đức Phật, chẳng quên pháp ấy nên hồi hướng.

Bồ-tát dùng căn lành này như vậy thì hiểu rõ pháp giới vô sinh, hiểu rõ pháp giới vô tánh, pháp giới như như, pháp giới vô y, pháp giới không hư vọng, pháp giới ly tướng, pháp giới tịch tĩnh, pháp giới không xứ sở, vi tế không đi không đến, pháp giới không hoại.

Lại nữa, Đại Bồ-tát dùng căn lành này hồi hướng như vậy, dùng căn lành gom pháp thí này thì khiến cho tất cả chúng sinh thành đại Pháp sư trụ ở vô lượng tự tại của tất cả Phật; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư vô thượng, an lập chúng sinh ở Nhất thiết trí; khiến cho tất cả chúng sinh thành Pháp sư vô hoại, tất cả vấn nạn không thể làm cho tận cùng; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư vô ngại, đầy đủ các pháp vô ngại soi sáng; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư trí tạng, bằng phương tiện vi diệu nói tất cả Phật pháp; khiến cho tất cả chúng sinh thành tự Pháp sư Như Lai tự tại, có thể khéo léo nói các Như Lai trí; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư tịnh nhãn, rộng nói pháp chân thật chẳng nhờ người khác dạy; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư chính trì Phật pháp, nói đầy đủ pháp, chẳng mất một vị; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư ly tướng, dùng diệu tướng mà tự trang nghiêm, phóng ra vô lượng ánh sáng, rộng nói các pháp; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư thân lớn, một thân tràn đầy vô số cõi Phật, hưng mây đại pháp mưa Phật pháp khắp nơi; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư chẳng mất biển pháp lớn của Phật pháp, tất cả thế gian không người có thể hoại; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư nhật quang đầy đủ viên mãn, phóng ra ánh sáng Phật tuệ có thể chiếu soi hiển hiện tất cả các pháp; khiến cho chúng sinh làm Pháp sư tùy thuận vấn đáp, phương tiện thiện xảo rộng nói các pháp; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư rốt ráo các hạnh đến bờ kia, phương tiện thiện xảo mở ra vô lượng Pháp tạng; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư kiến lập chính pháp, phân biệt diễn nói đạo trí của Như Lai; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư liễu đạt các pháp, khen ngợi công đức chẳng thể cùng tận; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư chẳng hư dối, vào các phương tiện thậm thâm chân diệu; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư giỏi hiểu biết việc ma, có thể hoại tan hết tất cả những ma; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư được chư Phật bảo hộ, chưa từng khởi lên tâm ngã sở; khiến cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư yên ổn chánh pháp, được hết tất cả nguyện lực Bồ-tát.

Đại Bồ-tát dùng căn lành này hồi hướng như vậy mà chẳng chọn lựa nghiệp nên hồi hướng; chẳng chọn lựa báo nên hồi hướng; chẳng chọn lựa nguyện nên hồi hướng; chẳng chọn lựa pháp nên hồi hướng; chẳng chọn lựa việc nên hồi hướng; chẳng chọn lựa nhân nên hồi hướng; chẳng chọn lựa thành pháp nên hồi hướng; chẳng chọn lựa danh, vị

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hay câu nói nên hồi hướng; chẳng chọn lựa hồi hướng nên hồi hướng; chẳng chọn lựa nghĩa nên hồi hướng.

